

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1996-1997 (*)

7 FÉVRIER 1997

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 10 avril 1971
sur les accidents du travail
en ce qui concerne l'allocation
complémentaire pour l'aide
d'une tierce personne**

(Déposée par M. Hans Bonte)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En vertu de l'article 24, alinéa 4, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, la victime d'un accident du travail dont l'état exige régulièrement l'assistance d'une autre personne, peut prétendre à une allocation complémentaire. Le montant de celle-ci est fixé en fonction du degré de nécessité de cette assistance et est calculé sur la base du revenu minimum mensuel moyen garanti tel que déterminé pour un travailleur à temps plein, par convention collective de travail conclue au sein du Conseil national du travail (CCT n° 43).

La présente proposition de loi a pour objet d'apporter deux modifications à la réglementation actuelle. Elle prévoit tout d'abord d'ajouter, à l'alinéa 4 de l'article 24 de la loi sur les accidents du travail, une disposition prévoyant qu'à défaut de convention collective de travail conclue au sein du Conseil national du travail et déterminant le revenu minimum mensuel garanti, c'est le Roi qui détermine le revenu minimum mensuel pour le calcul de l'allocation complémentaire.

(*) Troisième session de la 49e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1996-1997 (*)

7 FEBRUARI 1997

WETSVOORSTEL

**tot wijziging, wat de bijkomende
vergoeding voor de geregelde hulp
van een derde betreft, van de
arbeidsongevallenwet van
10 april 1971**

(Ingediend door de heer Hans Bonte)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Krachtens artikel 24, lid 4, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 kan de getroffene van een arbeidsongeval die de geregelde hulp van een andere persoon nodig heeft, aanspraak maken op een bijkomende vergoeding. Het bedrag hiervan is vastgesteld in functie van de noodzakelijkheid van deze hulp en wordt berekend op basis van het gewaarborgd gemiddeld maandelijks minimumloon voor een voltijdse werknemer, opgenomen in een collectieve arbeidsovereenkomst die wordt gesloten in de Nationale Arbeidsraad (CAO n° 43).

Dit wetsvoorstel wil in de huidige reglementering twee wijzigingen aanbrengen. Vooreerst voegt dit wetsvoorstel aan lid 4 van artikel 24 van de arbeidsongevallenwet de bepaling toe dat, indien in de Nationale Arbeidsraad geen collectieve arbeidsovereenkomst gesloten werd waarin het gewaarborgd minimummaandloon wordt vastgesteld, de Koning het maandelijks minimumloon bepaalt voor de berekening van de bijkomende vergoeding.

(*) Derde zitting van de 49e zittingsperiode.

La deuxième modification concerne le montant de l'allocation.

Le montant du revenu minimum mensuel garanti tel que déterminé à l'article 24, alinéa 5, est indexé, mais ne suit pas, pour le reste, l'évolution réelle du revenu minimum garanti. L'allocation pour l'aide d'une tierce personne n'ayant pas de rapport avec la perte de revenus subie par suite de l'accident du travail, mais étant destinée à couvrir partiellement les frais afférents à l'aide d'une tierce personne, nous proposons qu'il soit toujours tenu compte, pour le calcul de ces frais, du revenu mensuel minimum en vigueur lors du paiement de l'allocation.

Si le montant de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne est calculé sur la base du revenu minimum en vigueur au moment du paiement de l'allocation, la disposition actuelle de l'article 24, alinéa 5, qui fixe un plafond, est dénuée de sens. Si le revenu mensuel minimum garanti, tel que déterminé par CCT ou arrêté royal, est lié à l'indice des prix à la consommation, la disposition de l'article 27bis de la loi sur les accidents du travail ne s'applique pas à l'allocation en question. Le but est d'éviter une double indexation.

Les dispositions des alinéas 5 et 6 dudit article s'appliqueront, à partir de l'entrée en vigueur des dispositions de la présente proposition de loi, à l'allocation complémentaire pour l'aide d'une tierce personne pour les accidents du travail qui n'étaient pas encore réglés définitivement le jour de l'entrée en vigueur de l'article 38 de la loi du 22 décembre 1989.

Een tweede aanpassing betreft het niveau van de vergoeding.

Het bedrag van het gewaarborgd minimummaandloon zoals bepaald in artikel 24, lid 5, wordt geïndexeerd, maar volgt voor het overige niet de werkelijke evolutie van het gewaarborgd minimumloon. Aangezien vergoeding voor hulp van een andere persoon geen betrekking heeft op het loon dat ten gevolge van het arbeidsongeval verloren gaat, doch bestemd is om de kosten te helpen dekken voor de hulp van een derde, wordt voorgesteld voor de berekening van die kosten, te allen tijde rekening te houden met het bij elke betaling van die vergoeding geldende minimummaandloon.

Indien het bedrag van de vergoeding voor hulp van een andere persoon berekend wordt op grond van het minimumloon dat van toepassing is op het moment dat de vergoeding wordt betaald, is de nu geldende bepaling van artikel 24, lid 5, die een grens vaststelt, zinloos. Indien het gewaarborgd minimummaandloon, zoals bepaald bij CAO of KB, gekoppeld is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen, is de bepaling van artikel 27bis van de arbeidsongevallenwet niet van toepassing op deze vergoeding. Aldus wordt een dubbele indexatie vermeden.

De bepalingen van lid 5 en 6 van dit artikel zullen, vanaf de inwerkingtreding van de bepalingen van dit wetsvoorstel, toegepast worden op de bijkomende vergoeding voor hulp van een andere persoon voor de arbeidsongevallen die op de dag van de inwerkingtreding van artikel 38 van de wet van 22 december 1989 nog niet definitief geregeld waren.

H. BONTE

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 24 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa 4 est complété comme suit :

« ou, à défaut d'une telle convention collective de travail, par le Roi »;

2° l'alinéa 5 est remplacé par l'alinéa suivant :

« Le montant du revenu minimum garanti visé à l'alinéa précédent est celui en vigueur à chaque paiement de l'allocation complémentaire pour l'aide d'une tierce personne. »;

3° les alinéas suivants sont insérés entre les alinéas 5 et 6 :

« Si le revenu minimum garanti est adapté aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation, l'article 27bis n'est pas applicable à l'allocation complémentaire pour l'aide d'une tierce personne.

Les dispositions des alinéas 5 et 6 sont également applicables aux allocations complémentaires pour l'aide d'une tierce personne, pour les accidents du travail qui n'avaient pas fait l'objet d'un règlement définitif le jour de l'entrée en vigueur de l'article 38 de la loi-programme du 22 décembre 1989 ».

10 janvier 1997.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 24 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het vierde lid wordt aangevuld als volgt :

« of, zo een dergelijke collectieve arbeidsovereenkomst niet bestaat, door de Koning »;

2° het vijfde lid wordt vervangen door het volgende lid :

« Het bedrag van het gewaarborgd minimumloon bedoeld in het vorige lid, is het bedrag dat van toepassing is bij elke betaling van de bijkomende vergoeding voor hulp van een andere persoon. »;

3° tussen het vijfde en het zesde lid worden de volgende leden ingevoegd :

« Indien het gewaarborgd minimumloon aangepast wordt aan het indexcijfer der consumptieprijzen, is artikel 27bis niet van toepassing op de bijkomende vergoeding voor hulp van een andere persoon.

De bepalingen van het vijfde en zesde lid zijn ook van toepassing op de bijkomende vergoedingen voor hulp van een andere persoon, voor arbeidsongevallen die op de dag van de inwerkingtreding van artikel 38 van de programmawet van 22 december 1989 niet definitief geregeld waren ».

10 januari 1997.

H. BONTE